

ojake, zdaj bi rad poizvedel, kako stoji ta-le reč s kamenom? no, ti pa poročam, kaka je. Veš, to je bil en ploščat kamen noter v vodi, v vaškem tamkotoku. In na tem kamenu so pač prale in iz- so bili ploskale vaške perice svoj, "Wäsch." Toti kamen i do spra pa sloni s svojo polovico iz vode ven na grunt obč. pr. Frangescha Franzelna (črn skozi in skozi, pa ne kamen!). In oštir Graschitz (ali prav za prav, predstojn njegova dekla) je hotela nekdaj tam perilo nezakon pluskati, a g. sošed Frangesch ima piko na ojstrejsi Graschitz in njegove ljudi še od zadnjih voli- razredu tev sem in v svoji kristjanski ljubezni jo ni zmagal. Pustil prati, češ, to je na njegovem gruntu in v I. razm tam sme izven njega le prati — farška kuha- nasprot rica. Oče Graschitz se je pa nad to razsodbo 3 mand tako hudo razjezel, da je z močno pestjo zgra- bljavi ovi kamen ter ga sunil popolnoma v vodo. Tu ga le imas zdaj! Striček Frangesch je pi- lemo na tudi pogledal na kamen, vpregel svoj koleseljček in se peljal k dohtarju v Maribor. Pa ne da bi misil k zdravniku, nak, k advokatu. Toti pa je hitro sklanjal tožbo zopor Graschitzu zavoljo Besitzstörung. Kaj pač sodnja v roke dobi, to se potem pač zbruhne. In taka je bila tudi tukaj. Ubogi oče Graschitz je dobil tisti cegliček, ki pač reče, zdaj se poidi "verantvortat." Kaj idu res nista mu je ostalo — šel je. Pa ni trajalo dolgo, in se je izvihalo, da je voda gmanjska voda, da je kamen gmanjski kamen, in da sme vsak vaščan na tistem kamenu prati ali ga tudi v vodo su- niti, čisto, kakor eden ali pa drugi hoče. No in g. Frangesch je moral v žep seginiti in pa vse "unkoštunge" plačati. Bridka mu je bila ta stvar, ker je atek Franci Frangesch na sumu, da se kaj nerad znebi svetih kronic srebrnih. Ne vem, če je res taka, a eno sem spet spri- videl, da ta prekrstjanski oček Frangesch res le prekrstjansko s svojimi sošedi ravna. No ja, se je pač s svojo preveliko kristjansko ljubezen spet enkrat sam opelk... No, vidiš, ti moja zlata dušica, priatelj "Štajerc", da človek hitro tak se kaj pozive, če pride malo po svetu. Iz Dravske v h proline Ti prihodnji tudi kaj zanimivega poro- emščini spet na Ptiju, pa Ti pri glažku Haložavčanca ustremeno vse lepo povem, kaj sem še zvedel drugega. Jutri pridem v Drauberg, ter bom tamkaj pohodil vse tamkajšne Štajercijance. se je Adijo ljubi moji! Stričnik "Semertja."

Iz Stoperc. (Čudna pokora.) Glej ga Li Bog. Kečeka! Navadno se zajci po zimi streljajo, pridobi pa naš, "hochwürdige" Keček prišel je sedaj na je nas sled, kajti začeli so sami k njemu hoditi. Bilo je, da po navadi velikonočno izpravevanje in sedaj in so tudi spoved. Glej ga! naš Keček izmisli za po- rez upor, da se ne sme nič snopsa piti; pa tudi as, prakratka molitvica zadostuje. Tole od snopsa traja hova re pa po več tednov. Ta jarem tlači naše pridne Tebi, Stoperc, klerikalce že več let. Da res radi iz- prišel polnijejo zapovedi svojega gospoda, to se zna, toda marsikateri prelomi takšno zapoved, kajti sedel razmere sedanjega časa so le slave. Obžalovati rugi m moramo še večino število naših faranov, ker še vedno in vedno v temi živijo. Je res v hudi sti kam temi vbogo ljudstvo! — Predpretekli teden bil m mesi sem z nekim precej doletnim in izkušenim mo- žem pri delu skupaj; omeniti moramo tudi, da "Štaj" se bil tisti dan precej hud mraz. Ponudi se mu dobro domače žganje, da mu njegove stare ude malo pogreje. Ali glej ga! Ta mož ne sme piti, ker mu je baš Keček to prepovedal. Opomba:

Mi pa vprašamo našega g. Kečeka, zakaj da je on šnops dajal delavcem v gorici cerkve sv. Antona? zakaj on takrat ni šel v klet po svojo starino, ki jo vedno ima? Glej ga! ga že zopet imamo! Kaj si vse naš star Andrej dovoljuje! Radi bi ga v miru pustili, ali on noče miru. Prizadeva se na vse mogoče načine farane razdražiti. Ima nas za "buteljne" in "bike" in še Bog ve kaj vse. Mi našega g. Kečega opominjamo, da "buteljnov" in "bikov" preveč naj ne draži, ker drugače bodo začeli bosti in butati. Mi ga samo opominjamo! Kadar bode zopet moral nastopiti službo "Nachtwächterja", naj nam na znanje da, da pojdemo mi drugi njegovo priljubljeno Zefiko zdravit. Glej ga pajeka. Stoperci naprednjaki.

dr. Suštersičevo "žlindro" in kaj z raznimi slučaji, "Gospodarske zvezze"? Kaj s slovensko kočevsko posojilnico? To je le nekaj slovensko-prvaških polomov, ki so nam ravno v pero prišli. In kaj je s slovenskimi farškimi "konzumi", pri katerih je na tisoče slovenskih kmetov izgubilo svoj zadnji krajcar, medtem ko so spravili farški zapeljivci svoje debele trebuhe na varno? Ali ni šele zadnji pri neki farški ljubljanski družbi slovenski uradnik 40 000 kron ukral, zakar se bode imel v kratkem pred porotniki zagovarjati? ... To je le nekoj vprašanje, ki nam ravno v tem hipu na um pridejo. Gotovo je, da so le v zadnjih 10–20 letih slovenski pravaki v bogu slovensko ljudstvo za mnogo milijone v obkradli in oropali. [Zato pa ti ljudje naj lepo molčijo o polomu v Laškem! Sicer pa napadajo slovenski listiravno "Štajerc" zaradi tega poloma. Ja kaj pa prav zaprav polom v Laškem "Štajerc" brig? Prizadeti si bodejo svoje razmere že sami uredili. Mi z dotično posojilnico nismo imeli nobenih stikov, nas ta polom torej v nobenem oziru ne zadene. Mi obsojamo Drolca ravno tako, kakor obsojamo koroškega monsignore tata Weiša in vse druge ednake lumpe. V ostalem bodemo, kar je v naših močeh, storili za nedolžne žrtve. Prvaški poštenjaki pa bodejo le pljuvali in psovali in polom politično izrabljali, storili pa ne bodejo ničesar za žrtve ...

Toliko za danes o tej stvari in kot odgovor na podle, lumpovske napade slovenskih listov!

Zobna krēma KALODONT Ustna voda 17

Polom v Laškem.

V Laškem se je zgordil v tamošnji posojilnici velik polom. Vodja in blagajnik Drolc je tekom desetletja na tako zločinski način manipuliral, da je baje čez 400 000 kron poneverjenih. Ko si Drolc ni mogel več pomagati, peljal se je v Maribor, kjer se je zastrupil. Od prizadete in neprizadete strani se je pričela živahn akcija za žrtve te poneverbe, ki bode imela bržkone tudi uspeh. Sicer bodo poizvedbe še dogname, kako se je zločin izvršil in na kak način se zamore pametno pomoč preskrbeti. Po poizvedbah bodo o celi zadevi še poročali. — Zanimivo je, s kako strupenim vsejem trobentajo slovensko prvaški listi to žalostno vest v svet. Premislite, nemški zavod je imel to nesrečo! To je tako redka prilika, da so slovenski listi kar iz sebe in da divja n. pr. ljubljanski "Slovenec" kakor v delirium tremens padli žganjar. Ej pravaki, ne pozabite predgovora: v hiši obešenca se ne sme o štriku govoriti. . . Pomislite le na zadnja leta, na slovenske polome zadnjih časov! Zakaj pa se takrat niste zgrazali? Kaj pa je bilo, ljubi "Slovenec", na Koroškem, kjer so politični farji v bogem, lačnemu ljudstvu pokradli in oropali več milijonev kron krvavo prihranjenega denarja? In dotični so bili visoki katoliški duhovniki. In dotični visoki katoliški duhovniki niso imeli toliko poguma, da bi se sami udali pravici. Drolc se je zaradi svojih zločinov na smrt odsodil in je to sodbo izvršil; bil je svoj lastni sodnik in je sam sebi izrekel najhujšo, smrtno odsodbo; in izvršil je sam na sebi to odsodbo. Kako pa omenjeni visoki duhovniki na Koroškem? Enega je roka pravice še pravočasno zgrabila in za par let v ječo potisnila. Drugi, glavni ropar v duhovniških skupinah pa je z ukra- denimi tisočaki kmetov pobegnil. . . Kaj pa je bilo pri ljubljanski "Glavni posojilnici"? Mnogo več kakor v Laškem se je tam pokradlo! Kaj je bilo z zadrgo "Merkur"? Kako se je delalo v raznih slovenskih posojilnicah na Spodnjem Štajerskem? Ali naj vse že svoj čas po- pisane slučaje nanovo omenimo? Kaj pa je z

Novice.

Naznanilo. Urednik "Štajerca" g. Karl Linhart stanoval je doslej v mestni hiši ("stara šola") poleg mestne cerkve. Hiša je prišla v tujo last in zato se je urednik Linhart preselil (Brandgasse štev. 7). Prosi pa tem potom, naj se ga ne obiskuje vedno na domu, kadar se gre za strankine ali listovce zadeve. Urednik Linhart ima v "Štajercu" pisarni (poslopje teatra) vsak dan od 10. do 12. ure svoje uradne ure za vse tiste, ki hočejo z njim osebno govoriti.

Urednik Linhart — od papeža odlikovan. Kdo bi si to mislil? Tisti "Štajerc" urednik Linhart, katerega so imeli do skrajnosti pobožni klerikalci doslej vedno za "brezverca", — tisti Linhart, katerega so slovenski klerikalni listi že opetovano za mrtvega proglašili in to s prav krčansko taho radostjo, — tisti Linhart, ki je postal že marsikateremu politikujočemu popu jako neprijeten, tako da bi ga že davno bogev kam zacoprli, ko bi duhovniki še danes coprati znali, — kdo, kdo na božjem svetu bi si to mislil, da dobti ta urednik Linhart papežev red?! Da ne bi že naprej preveč gratulacij prišlo, poročamo iz zanesljivega vira, da urednik Linhart doslej še ni dobil iz Rima nobenega oficielnega obvestila o tej papeževi odredbi. Izvedeli smo o tej stvari le skozi ljubljanski list "Slovenec." Ta list je vrhovno glasilo slovenskih klerikalcev. Ta list imajo slovenski duhovniki naročenega. Ta list pišejo tudi slovenski duhovniki. Ta list je vir vsega katoliškega znanja. Toraj se vsaj o duhovniških zadevah mora na "Slovenca" verovati. In "Slovenec" je ravno pisal, da dobi naš urednik Linhart papeževi red, ker je napisal članek za katoliškega duhovnika Paliča, ki so ga Srbi na zverinski način umorili. . . Linhart dobi papežev medajlo! Mi ne verujemo, da bi se "Slovenec" kot katoliški list naravnost n o r ē v a l iz papeževega reda in iz papeža samega. Zato bode menda njegova vest le resnična. Sakrabort! Naš urednik Linhart je slovesno izjavil, da si kupi novi frak, na katerega si bode pustil od najčistejšega slovenskega duhovnika papežev medajlo pripeti . . .

100.000 K Schicht-dobitek. C. kr. avstrijski aero-klub nam poroča: A. dr. Georg Schicht dala je c. kr. avstr. letalno-tehničemu društvu na Dunaju sveto 100.000 K za dobitke za neki avstro-ogrski okrožni polet na razpolago. To tekmovanje nosilo bode ime "Schicht-dobitek" in se bode vršilo septembra l. 1913. Določeno še ni, kje se bode polet vršil, a vsekakor se bode oziralo na mesta Dunaj, Praga in Budimpešto.

Dva junaka.

Naša slika kaže turškega zapovednika trdnjave Adrianopel, generala Šukri-paše, ki je po 6 mesečnem oblegovanju dvakrat močnejše bulgarske armade v grozoviti krvavi borbi končno podlegel. Malo je v svetovni zgodovini tako junashkih bojev kakor borba okoli Adrianopla. In obem bojujočim se strankam se mora junashvo priznati. Šukri-paša je zdaj bulgarski vjetnik, a celo bulgarski kralj je priznal njegovo junashvo in mu je vrmil sabljo, katero je izročil. Slika kaže tudi zapovednika bulgarske armade pred Adrianoplom generala Ivanowa, ki se ga danes kot zmagovalca najmočnejše trdnjave slavi.

General Schükri Pascha
der Verteidiger Adrianopels

General Jwanow
der Belagerer Adrianopels

Kmetijska razstava planinskih dežel. Društvo „Grazer Herbstmesse“ vprizori ob letošnjem jesenskem sejmu pod protektoratom ekskencije E grofa Attems kmetijsko razstavo planinskih dežel, h kateri se vabi vse kmetijske in sosedne korporacije. C. kr. kmetijska družba poslala je kot svoje zastopnike v odbor graščaka in dež. poslanca Klammer, graščaka dr. Klusmann in generalnega tajnika Juvana, G. Klammer zastopa obenem zvezo štajerskih kmetijskih zadrug. Svojo udeležbo so nadalje še naznali: štaj. sadarsko društvo, društvo za čebelorejo, društvo hmeljarških producentov v Žalcu; prujska podružnica c. kr. kmetijske družbe pa je skupno z drugimi prevzela ureditev vinske razstave. Za posamezne skupine se je naprosilo odlične strokovnjake. Tudi večje število fabrik strojev se razstave udeleži. Gotovo bodoče tudi kmetovalci razstavo z zemeljskimi predelki bogato posesti.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ptujska „čukalada.“ Preteklo nedeljo izbrali so se zopet tisti politični popi, ki zlorabljajo nezrele fantičke iz okolice v svoje črne namene, da vprizorijo veliko izvajanje. Mi smo se že zadnjič prav odločno čudili, da se vodstvo minoritskega samostana ne zoperstavi tej politični izrabi katoliške cerkve. Minoritska cerkev vendar ni kak „narodni dom“ ali kakšna srbofilska krčma. Posvečena je cerkev vendar katoliški veri, ne pa politiki prijateljstva napram Srbom, ki morijo katoliške domovinike in požigajo cele katoliške vasi . . . Izvedeli smo, da je tej sedanji prvaško-srbofilski hujskariji v Ptuju duša novi kaplan pater Ludvik Kartaša. Možakar je naslednik blagega pokojnega patra Zöhrer, ki se bode pač v grobu preobrnili, da hodi tak politični petelin zdaj po setvi prave krščanske ljubezni, ki jo je pokojnik sejal . . . Mladi „čukeci“ se pod takim vodstvom seveda prav predzrno gibljejo. Kér jim doslej še nikdo ni ušesa navil, kér se žalibog tudi njih stariši za to neumno krokanje in zapravljanje časa ter denarja v politične namene ne brigajo, misljijo taki kar predpustni bajaci našemljeni fantički, da smejo tudi postaviti prezirati in da zanje ne velja noben paragraf. V nedeljo so praznovali blagoslovjenje svoje nafetane zastavice. Kumica je bila žena ljubljanskega (!) advokata dr. Pegana, ki je prišel seveda tudi sam v Ptuji, mogočen karor lev, pred katerim mora vse trepetati kakor listje v viharju . . . No, vse to bi nas končno ne vznemirjalo, kajti videli smo že mnogo komedij. Ali „čukeci“ ne vedo in kaplan Kartaša tudi ne in veliki ljubljanski jurist Pegan še manj, da se predpustne maškarade brez oblastnega dovoljenja ne smejo vršiti. „Čukeci“ morajo šele lepo za dovoljenje prosi, predno smejo svoje rdeče srajce špacirat nositi. „Čukeci“ tega niso vpoštevali in so izzivali po mestu v svoji uniformi. Vprašamo, kaj bi se v Ljubljani ali v Zagrebu, ali v Belgradu zgodilo, ako bi nemški „turnerji“ s svojimi narodnimi znaki po ulicah izzivali? Pobilbi bi jih kakor psi!! Saj je znano, kako je pred očmi ljubljanske policije pred par leti nahuskana druhal razsajala in tuje imetje na balkanski način uničevala, dokler niso cesarski vojaki s puško red napravili . . . V Ptuju se „čukecem“ ni ničeesar zgodilo, čeprav so imeli baje že polne hlače. Le policaji so jih v zmislu postave prijazno seboj povabili in za kratki čas v lukanjo vtaknili. Kajti policija je zaprisežena in mora svojo dolžnost storiti. Dobila je le tri „čukece“ pod ključek. Vsi so iz Versteje in se pišejo Francelček Lubev, Janezek Prosenjak in Janezek Kuhar. Komaj so nesmetni fantki sedeli na policijski „prični“, sta že pridrdrala kaplan Kartaša in dr. Pegan in letela od Poncija do Pilata, da rešita „čukalado“. Dr. Pegan je menda mislil, da bodoče pred njim v Ptuji vsi, od župana pa do zadnjega lampista, na trebuhi padli. Pa Ptujčani se niti tega Kranjca ne bojijo. Predstojnik mestnega urada je bil sicer tako ljubeznji, da je celo v svojem prostem času v urad prišel. Ali v zmislu postave je moral „čukece“ kaznovati in sicer je naložil menda z ozirom na njih mlečno nevednost vsakemu najnižjo globlo 2 kron. Tako je ta zadeva končala . . . Mi pa prosimo danes minoritsko vodstvo prav odločno, naj napravi vsemu temu hujskanju konec. Kajti žal bi nam bilo, ako bi morali zopet v shrambo našega materijala poseči! Capito? Mokronosi „čukeci“ ne bodoče povzročili narodnostnih prepirov in bojev — vsaj v Ptuju ne! In tudi slovensko ljudstvo ne mara, da bi se pre-

drugajčil minoritski samostan z politično prvaško trdnjavovo. Čuki naj delajo svoje opicne komedije v Spuhlu ali na kakem drugem klerikalnem gnojišču. Ali v Ptiju jih ne bodo!

V Ptiju dobijo slovenski prvaki vedno najbolj nerodne in smešne osebice za svoje politikanje. Pametne slovenske voditelje, ki so imeli kaj vpliva, so sami ubili, — in tako delajo zdaj vso slovensko „politiko“ v Ptiju avokatski šribarji, politični popi in — žnidar W esjak. S tem žnidarjem se moramo danes malo popečati. Ne zaradi njega samega, kajti možakar je v vsakem oziru tako brezpomenben, da se živ krst zanj ne briga. Ali govoriti hočemo o njem, kér je tipičen za ptujske našnjake in kér se govoriti tudi o napihnjeni žabi . . . Kakšno je Wesjakov politično mišljenje, ne vè nikdo. Eukrat predseduje kot malo obrtnik socialističnim shodom, drugič agitira za vse nemške protestante, tretjič se priduša za slovensko srbski liberalizem, četrtrič zleze v „krigersko“ uniformo in se gré pred škofa klanjati, seveda nepovabljen, tako da celo mariborski škof njegovo izzivalno netaknost z nemškim odgovorom zafrkne, petič se priljuži nemškim obrtnikom in jim ponuja vinčka, v katerega menda bolj veruje nego v vso politiko, šestič slepari pri gotovih volitvah, tako da mu mora sodnja težko breme svitih kronic olajšati — in tako naprej in naprej. Žnidar Wesjak torej ni miš in ni ptič! Kot slučajni načelnik krojaško-čevljarske obrtnice zadruge se domisluje, da je skoraj toliko kakor turški veliki vezir. O tem niti govoriti nočemo, kako izvršuje načelniske dolžnosti. Gotovo je, da čevljarjev nemara, kér je žnidar, in da se morajo drugi za „šoštarje“ potegovati, medtem ko on pri Mohoriču v vinski letinji prorokuje. Pač pa se vtičuje v zadeve, ki jih ne razume, ne more razumeti in ne sme razumeti. V Ptuju imajo za učence neki zavod („Lehringshort“), za katerega se je seveda od obrtnih zadrug male podpore prosilo. Na dotočno pismo je Wesjak kot zadružni načelnik izjavil, da se nič ne dovoli, češ da so učenci iz zavoda slabši nego drugi. To je impertinenca! Cela vrsta obrtnikov je izjavila, da je ta trditev laž in da so učenci iz zavoda mnogo boljši. Vodstvo obrtnice šole je na tako laskavi način izjavilo, da je izredno zadovoljno z uspehi „Lehringshorta“. Zgolj iz našnega sovraštva je ta žnidarček Wesjak torej „Lehringshort“ obrekoval. Ko se ga je na nekem zborovanju za to predzrnost odločno zlasalo, je molčal kakor grob. Odgovora ni vedel, kér ni imel suflerja! Zato pa je potem našunal znanega pisaca ljubljanskih listov, da naj v „Slovenskem narodu“ na nesramni način resnico popači, da naj napada posamezne ptujske obrtnike in da naj laže, laže, laže . . . Seveda ne bode nikdo tisti čečkariji veroval, kér dotočnega lista sploh v Ptuju le malokdo čita. Ali Wesjakovo povemo, da je od njega povzročeni članek od začetka do konca zlagan. In žalostno je, ako si hoče kdo politično veljavno z navadnim obrekovanjem prikupiti . . . Sicer pa naj se žnidar Wesjak pomiri. Nikdo ni krv, da možakar svoj čas ni vbogal našemu nauku! „Šivanka v roku!“ smo mu svoj čas priporočali in Šivanka bi bila zanj mnogo boljša nego — politikovanje!

Pomoč za Laško. Nesrečnim prebivalcem, ki so po polomu tamoznje posojilnice prizadeti, dovolilo je nemško društvo „Südmark“ 20.000 krov podpore. Pač lep čin! Nasprotinci pa bevkajo naprej. Kaj pa je pri mnogo večjih slovenskih polomih v Šoštanju, Celju, Ljubljani itd. rečimo Ciril-Metodova družba storila? . . .

V pisanosti zašel je vžitkar Majavšek pri Konjicah v neki potok in je utonil.

Lepa družina. V bližini Hrastnika pretepel je ruder Spitaler z burkljami starše svoje žene in jih je težko ranil.

Zapri so v S. Lenartu slov. gor. trgovca s perutnino Kurnika; mož stoji na sumu, da je neki hlev zažgal, v katerem je imel svoje jako dobro zavarovane konje. Na ta način si je hotel lepo sveto zavarovalnine prislepatri.

Babjeverje. V Petrovčah pri Celju zapri so orožniki že dolgo zasedovali ciganki Ano in Marijo Brantner, ki sta lahkoverne kmete na vse mogoče načine sleparili. Med drugim sta ne-

spomernim osebam pravili, da se jima je pokojnih sorodnikih sanjalo, kateri baje cah trpijo. Kazali ste celo „pisma iz vic“ lahko lebertra pokojnikov. Potem sta ciganki obljbili, podveči se n bosta s svojimi coprniami grešne duše na Scotover rešili, zakači sta se pustili seveda lepo napake, kakor Nekega kmeta Hiršmana sta na ta način ten in lažje za 2600 kron osleparili. Oj ti duševna zanestnost vbogega slovenskega ljudstva!

Požar. Pri posestniku Tičar v Berki pri Radgoni nastal je požar, ki je na mnogo škode. Pri resilnemu delu bil je k sin Alojz Korosec tako težko ranjen, da ga morali v bolnišnico odpeljati.

Kamenje v vlak metali so neznani po v bližini Maribora. Razbili so eno šipo v

Blazna požigalka. Posestnica Jozefa Vojtini prodala je pred kratkim svoje domovino. Potem pa je zblaznila in v blaznosti sestvo zažgala. Ogenj je napravil za 30 originalne steklene vposiljati 50 h VII, in s sklicav silja

Zapri so v Mariboru že predkazno G. Majanca iz sv. Tomaža pri Ormožu, izvršil razne tativne in poneverbe. Boj proti preprijeti mora naša k v zdravju. Da Fellerjevim dob sl. g. iti. Spotoma padel je v Pesnico. Novi osveči in okrežiti, desinficira, n odrapi pege in življensko nevarnostjo iz valov rešila E. V. Feller, Stu kuo Fellerjeve pretresel.

Iz Koroškega.

V Rožeku (Rosegg) se vrši, kakor se piše, dan 13. t. m. ob 7. uri v prostornilec, dne 2. a. stilne Leuthner letno zborovanje tamoznje dne 26. m. družnice „Südmarke.“ Po končanem zboru bode uređnik K. Linhart iz Ptuja o kanskim vojni in trializmu predaval. Poleg je preskrbljeno tudi za petje in druge

V Arnoldsteinu imenovali so poslane Waldner z ozirom na njegove velike zasluge občino za častnega občana.

Poroka. Na Vrbi poročila se je gdd. Morak, hčerka lastnika vile in spediterja, teknikom Oskar Siegl. Čestitamo!

V Velikovecu (Völkermarkt) se je nase doktor Viktor Pravditsch kot advokat.

Častno medajo za 40 letno zvesto vodobril je ljudsko-solski učitelj g. Jos. Beljaku. Čestitamo!

Ustrelli se je v Celovcu iz neznanega v letu 1914 v celitrič v Boston. Po izvedbe pri enoletni prostovoljci Karl Krainer. Vzv. Star Line, Ant. Nesešni vojak bil je takoj mrtev.

Zapri so v Celovcu brezposelnega Lavticer, ki je izvršil razne tativne v vlogi Star L. Beljak. Čestitamo!

Pogorela je v Stappitzu pri Zgornji Stari L. restavracija „Zum See“ z vsem pohištvo. Škode je za 10 000 krov, ki pa je z zavajem krita.

Samomor. Hlapec Jakob Errat pri T. skočil je v samomorilnem namenu v potoku, je utonil.

Pogorele so v St. Veitu hiše posestnike Mülle in Finster. Gasilci so izredno nezgodno hitro zadušili. Govori se, da je načala zažgal.

zpošiljam o vsake vrsne dni za poizk. E. Enocvne I. d. K 20—, sterpuške od les-puske od puške od K 6—, naprej. Ugoril. ceni 18 e k. fabrik. st. 2052 na Česko.

Najboljša za pripravo jako okusne goveje juhe brez dvoma je

MAGGI-JEVA kocka

po 5 vin.

Preprčajte se torej pri nakupu, da li ima vsaka kocka na zavitku ime MAGGI in

varstveno znamko z zvezdo s križcem

Učenec kaj sprejme v Kodella v Ptujuaboljni m. in poceni s. os. Ornig v P.